

N:o 36.

Af Herr **P. Staaff**: Om indragning af det för Högsta Domstolens förstärkning nu utgående anslag, eller underdånig framställning till Kongl. Maj:t om framläggande för nästa Riksdag af förslag i berörda hänseende.

Då vid riksdagen 1859 och 1860 Rikets Ständer anslogo en summa af 69,200 R:dr R:mt årligen att utgå i och för föreslagen förstärkning af Kongl. Maj:ts Högsta Domstol och till beredande af nämnda domstols fördelning på tvänne divisioner. så skedde sådant i följd af då yppade betydliga balans i Högsta Domstolens arbeten och till undanrödjande deraf, äfvensom under den förutsättning att ifrågasvarande förändrade organisation af Högsta Domstolen icke skulle bli everldelig, utan upphöra då balansen blifvit bortarbetad och sålunda en återgång till det gamla förhållandet blefve möjlig; — hvilket allt tydligen synes så väl af Kongl. Maj:ts nådiga propositioner i ämnet, som af Stats-Utskottets utlåtande och Rikets Ständers underdåniga skrifvelse den 15 September 1860.

Då man betänker, att högsta domaremagtens sönderdelning på tvänne divisioner kan leda till en splittring af den enhet, som bör utmärka den högsta lagskipningen, samt att äfven exempel på en sådan splittring icke lär saknas, så är det gifvet, att en återgång till det normala förhållandet måste vara i högsta måtto önskvärd och jemväl bör inträda, så snart det med förstärkningen afsedda hufvudändamål, balansens undanrödjande, blifvit uppnådt.

Emellertid är det nu fjerde Riksdagen som pågår sedan den, då förstärkningen beslöts; men ännu har icke något förslag från Regeringens sida afhörts om återgång till den gamla organisationen.

Då likväl, efter hvad det förljudes, den ursprungliga balansen numera är helt och hållet utarbetad, och de förhanden varande göromålen ingalunda lemna tillräcklig sysselsättning åt Högsta Domstolens ledamöter för den åt Domstolen beräknade arbetstid, så synes nu tiden vara inne för en återgång till den gamla organisationen, helst också derigenom vunnas en, under nuvarande tryckta penningeförhållanden, högst betydlig besparing af omkring 69,000 R:dr årligen.

Vid granskningen af Andra hufvudtiteln förmodar jag, att Stats-Utskottet icke lär underlåta att förskaffa sig alla för frågans bedömande erforderliga upplysning-

gar; och viss. som jag är, att dessa skola bekräfta både möjligheten och nödvändigheten af den gamla organisationens återtagande, vågar jag derföre värdsamt hemställa:

det måtte Riksdagen för dess del besluta indragandet af nuvarande tillfälliga förstärkning af Högsta Domstolen och indraga det i och för densamma utgående anslag, eller, om ej detta nu kan ske, hos Kongl. Maj:t anhålla om framläggande för näst sammanträdande Riksdag af det förslag, som uti ifrågavarande hänseende kan vara af nöden, för att bereda återgång till Högsta Domstolens före 1859 och 1860 årens riksdag egande organisation; i afbidan hvarå ledigblifvande Justitieråds-embeten torde lemnas obesatta, så länge tolf sådana embeten finnas tillsatta.

Om remiss till höglofl. Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1868.

Pehr Staaff.

N:o 37.

Af Herr P. Staaff: Om bestämmande af sådana vilkor för understödjande af utdikningsarbeten i de norra länen, att dylikt understöd icke må medgifvas till högre belopp än $\frac{1}{3}$ af den för arbetet beräknade kostnad.

Att vid anslag af understöd för sådana utdikningar och aftappningar i Norrbottens, Vesterbottens, Vester-Norrlands, Jemtlands, Gefleborgs och Stora Kopparbergs län samt vissa häradar af Wermlands län, som hufvudsakligen afse att småningom förminska frostländigheten, hädanefter det vilkor måtte fästas att sådant understöd icke må i något fall öfverstiga *tredjedelen* af den för arbetets utförande enligt fastställd plan beräknade kostnad, får jag värdsamt föreslå.